



www.parohiaserbanvoda.ro

# HRISTOS a înviat!

## ÎNVIEREA LUI HRISTOS, MÂNGÂIERE CELOR ÎNTRISTAȚI

Întrucât Hristos înviat din morți este numit în Sfânta Scriptură „începătură a învierii celor adormiți” (I Cor. 15, 20) sărbătoarea Învierii lui Hristos este vedere duhovnicească sau iconă profetică a învierii de obște a tuturor oamenilor din toate timpurile și din toate popoarele. Credința puternică în Învierea lui Iisus Hristos este în ortodoxie și credință puternică în învierea tuturor oamenilor.



(†) ÎNVIEREA DOMNULUI  
(SFINTELE PAȘTI)

### Îngerul și mironosițele

Pe cine-l caută acum în grădină  
Cu vase de mir umplute?  
De lacrimi inima li-i plină...  
Zorește ziua nouă. Îi răcoare,  
Dar cerul se înseninează  
În ciripituri cântătoare.

De ce Îl caută aicea pe Hristos?  
De ce-au venit aici să-l plângă?  
Pe piatră un înger luminos...  
El șade-n haine albe, strălucite...  
Vestind cereasca bucurie  
Mironosițelor scârbite:

„Hristos au înviat! Și nu vă mai  
mâhniți  
Și nu-L mai plângeți ca pe mort,  
Cătându-L între cei muriți!  
A iadului putere-i biruită,  
Zadarnică i-i răutatea:  
De-acuma lumea-i izbăvită.

Întunecimea în lumină pierе,  
Măria ei i s-a surpat  
Și fug vrăjmașii în durere.  
Grăbiți-vă cu vești de veselie  
Și spuneți veștile-n Sion:  
Hristos îi viu și-n veci învie!”

Dorm florile. Grădina moartă tace,  
Iar primprejur - albastre umbre,  
Nisip, zori aurii - și pace. ❀

Aprilie 1912  
Alexei Mateevici



Frumusețea văzută a sărbătorii îndreaptă mintea și inima spre lumina nevăzută, spre slava netrecătoare a Împărăției lui Dumnezeu în care vor locui dreptii și sfinții după învierea de obște. ❀

Preot paroh Dinu Pompiliu

De aceea și Crezul se încheie cu aceste cuvinte: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să vină”. Învierea Domnului este binevestită în noaptea de Paști nu înăuntrul bisericii, ci în afara bisericii, pentru că ea privește nu numai creștinii, ci pe toți oamenii.

Învierea lui Hristos este începutul altei vieți. Viața este cerească și veșnică pentru suflet și pentru trup. În acest sens, Sfântul Apostol Pavel spune: „Precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (I Cor. 15, 22). Iar „vrăjmașul din urmă, care va fi nimicit, este moartea” (I Cor. 15, 26).

Legătura dintre adevărul Învierii lui Hristos și adevărul învierii de obște este atât de puternică încât cine nu primește adevărul Învierii lui Hristos

respinge și adevărul învierii de obște.

Taina Învierii lui Hristos și a omenirii întregi este inima Evangheliei propovăduite de Apostoli pe temelia credinței mărturisite de Biserică. Învierea lui Hristos dă sens vieții creștine. Pentru că Hristos cel Înviat rămâne tainic prezent și lucrător în Biserică Sa până la sfârșitul veacurilor: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor” (Mt., 28, 20).

Lumina Învierii lui Hristos dă sens istoriei universale a omenirii, pentru că îndreaptă întregul univers spre „un cer nou și un pământ nou” în care „moartea nu va mai fi” (Apoc. 21, 1 și 4). De aceea Biserică cântă „Acum toate s-au umplut de lumină și cerul și pământul și cele de sub pământ”.



# VENIȚI DE PRIMIȚI LUMINĂ!

Sfânta Lumină a fost adusă pentru a treisprezecea oară consecutiv în țara noastră. Minunea pogorării Sfintei Lumini este confirmată de mii de pelerini care iau parte la mormântul Domnului la slujba Vecerniei din sâmbăta Paștilor: unora li se aprind singure lumânările, alții văd venirea luminii, iar în primele minute focul nu arde.



**P**ogorarea Sf. Lumini este o minune dumnezeiască necuprinsă de mintea noastră, care are loc în fiecare an, în Sâmbăta Mare. Una dintre cele mai vechi atestări documentare este apariția Luminii după cucerirea Ierusalimului de către perși, din anul 617 d.Hr.

Sf. Lumină se aprinde pe Mormântul Domnului nostru Iisus Hristos în Sâmbăta Mare, după ora 12.30, în timpul slujbei Vecerniei.

În seara Vinerii Mari, după Prohod, Mormântul Domnului este controlat de către un polițist arab, unul turc și un reprezentant al statului Israel să nu existe nici o sursă de foc. Se verifică piatra Sf. Mormânt și este controlat ierarhul grec care presară vată pe Mormântul Domnului. Se sting toate luminile și se pecetluiește ușa Sf. Mormânt cu două benzi din pânză albă, cu ceară și sigilii în formă de X.

Patriarhul Ierusalimului oferă Lumina Sfântă pelerinilor prezenți. Înainte

de a intra în Sf. Mormânt, Patriarhul, însoțit de ierarhi, preoți și credincioși, îl înconjoară de trei ori, conform tradiției. Patriarhul dezbracă veșmintele arhieresti, rămânând îmbrăcat doar cu un stihar alb. Ia patru mănunchiuri a câte 33 de lumânări, după numărul anilor pe care i-a trăit Hristos pe pământ. Intră în Mormânt, însoțit de către un reprezentant al armenilor, care stă în încăperea dinaintea Sf. Mormânt, de unde îl poate urmări pe Patriarh. Acesta citește o rugăciune specială, stând în genunchi și rugându-se pentru dăruirea Luminii.

După aproximativ 20 de minute, pelerinii aflați în biserică pot observa o lumină puternică, sub forma unei scânteii de fulger, care coboară în zigzag prin cupola mare a Bisericii Sfântului Mormânt și aprinde vata presărată deasupra lespezii. Iar Părintele Patriarh adună cu mâinile vata aprinsă de focul care, timp de câteva minute, poate fi atins fără să ardă. Apoi, pune



vata în două cupe de aur cu găuri și o dă diaconilor, care duc o cupă în Sf. Altar și o cupă la biserica Sf. Împărați Constantin și Elena. Patriarhul iese, mai apoi, în fața Sf. Mormânt și oferă Lumina Sfântă tuturor pelerinilor, strigând de trei ori: „Veniți de luați Lumină!” ([doxologia.ro](http://doxologia.ro)). ❖

## Rânduiele de Sfintele Paști și în Săptămâna luminată

**A**nul liturgic este împărțit în trei perioade, având ca centru Sfintele Paști. Tocmai am încheiat în Sâmbăta Mare perioada Triodului, iar din această Duminică intrăm în perioada Penticostarului.

Este bine să cunoaștem câteva rânduieli, în special din Săptămâna Luminată:

❖ Din noaptea pascală ne salutăm cu „Hristos a Înviat!” și răspundem cu „Adevărat a Înviat!”. Creștinii folosesc aceste formule până la Înălțare, căci ele sunt deopotrivă o mărturisire dar și o speranță a învierii sufletelor noastre. Din păcate abia dacă se mai aude acest salut până în Duminica Tomii!

❖ Fiecare slujbă începe cu „Hristos a înviat din morți, cu moartea...” și stihirile Paștilor, preoții înconjurând în acest timp Sfânta Masă din Altar și cădind cele patru laturi ale ei. Chiar și la slujbele de înmormântare, în locul „Veșnicei pomeniri” se cântă „Hristos a înviat...”.

❖ Până la Înălțare nu se mai cântă Axionul „Cuvine-se cu adevărat...”, ci înălțătorul „Îngerul a strigat”: Îngerul a

strigat celei pline de dar:/ Curată Fecioară, bucură-te./ Și iarăși zic: bucură-te,/ Căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt!/ Luminează-te, luminează-te, Noule Ierusalime, / Căci slava Domnului peste tine-a răsărit!/ Saltă, saltă acum și te bucură, Sioane! / Iar tu, Curată Născătoare de Dumnezeu, / Veselește-te întru învierea Celui născut al tău!

❖ În Săptămâna Luminată nu se mai citesc rugăciunile de dimineață și de seară, ele se înlocuiesc cu Ceasurile Paștilor. De asemenea, până la Rusalii nu mai spunem rugăciunea „Împărate ceresc”.

❖ Când ne așezăm la masă, spunem de trei ori „Hristos a înviat...”, iar când ne sculăm de la masă „Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime...”.

❖ În zilele Paștilor și în toată Săptămâna Luminată nu se îngenunchează și nu se fac metanii. La fel și în fiecare duminică de peste an pentru că Învierea, ridicarea Domnului Hristos din morți, ne-a ridicat și pe noi din „faptele cele moarte”. Ne bucurăm pentru biruința Învierii. „Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul

și cele dedesubt”, cântăm în noaptea Învierii. Clipele nopții pline de lumină sunt trăite de către creștinii din lumea întreagă.

❖ Mai mult sau mai puțin pregătiți, cu toții venim să luăm Sfânta Lumină în noaptea de Înviere. Luăm „lumina” cu noi. În suflete, dar și în lumânările aprinse de la biserică. Ce facem cu lumânarea pe care am avut-o lângă inimă în noaptea Învierii? Dincolo de simbolismul acestei lumânări, care ni-l face prezent pe Mântuitorul Iisus Hristos, numit în Sfânta Evanghelie „Lumina lumii”, lumânarea de Înviere ne aduce aminte de jertfa noastră personală. Este ofrandă adusă lui Dumnezeu, alături de osteneala de a fi prezenți la dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii. De aceea, ea nu se aruncă niciodată! Lumânarea cu care am primit lumină va fi luată acasă și arsă câte un pic în toată Săptămâna Luminată. O parte din această lumânare poate fi păstrată pentru a o aprinde în momentele de încercare, de primejdie, de boală amintindu-ne că Hristos pe toate le-a biruit, dăruindu-ne speranța bucuriei. ❖



# SFINTELE PAȘTI LA BISERICA ȘERBAN VODĂ



O sărbătoare adevărată, trăită din plin de enoriașii noștri cu frumusețe adâncă și tainică și cu o bucurie de nedescris, care ne cuprinde nu numai pe noi, cei care viem și suntem, pe moșii și strămoșii noștri, ci cuprinde întreaga fire, căci bucuria pascală ne trimite un fior tainic, dumnezeiesc, care ne invită și pe noi să înviem din moartea păcatului și să viețuim cu Hristos.



**D**e aproape 30 de ani de când slujesc la această biserică am trăit multe sărbători alături de fii dragi ai bisericii noastre. Ca preot am trăit bucuria pascală imediat după căderea comunismului când oamenii, de frică, cu greu ieșeau din case ca să vină la slujba Învierii. Iar apoi au urmat ani de îndelungată muncă, care trebuia să schimbe viața parohiei, căci într-o parte se slujea, iar nu departe de noi, aproape jignitor, eram deranjați de indisciplină și apucăturile unora certați cu bunul simț, care veneau la praznic amețiți de băutură și fără frică de Dumnezeu. Au tulburat de multe ori slujba noastră.

Anii au trecut și cu multă trudă lucrurile s-au îndreptat. Veneau oamenii la biserică cu respect, cu decență, cu credință și cu dragoste. Era o sărbătoare pascală de o rară frumusețe, iar imaginile de pe site-ul bisericii Șerban Vodă confirmă aceasta și pun în evidență schimbarea și înnoirea din biserică.

Dar a venit pandemia! Și a trebuit să suportăm cu greu zilele izolării noastre forțate. O izolare fără judecată, pe care am primit-o ca o persecuție. Puteai să mergi peste tot, numai la biserică să nu vii, căci de, puteai să te virusezi. Ce lovituri cumplite! Să păstrezi distanța socială, fără pic de judecată și să nu vii la biserică ca să nu te infectezi... Așa am slujit în anul 2020, de Paști, cu biserică goală, fără credincioși. Dar slujba noastră a fost adevărată. Am transmis-o pe toate canalele, pe YouTube, căci nu eram singuri: cu noi împreună puterile îngeresci. Așadar, la Șerban Vodă am slujit împreună cu îngerii. Aceasta a fost

mângâierea noastră în timpul pandemiei. Și iată-ne din nou la acest mare praznic al Învierii Domnului împreună: El, adică Hristos care se jertfește pentru noi, noi cei care credem și-L mărturisim ca Domn și Mântuitor, și îngerii care nevăzut slujesc împreună cu noi. Deci a sosit Paștile și suntem din nou împreună, trecând peste toate interdicțiile și peste toate vorbele murdare care s-au spus. Să iertăm - iară și iară - pe cei care ne-au disprețuit credința și ne-au nesocotit neamul.

Să le mărturisim încă o dată tuturor că noi credem că împreună cu Hristos vom fi din nou puternici și buni și că pentru viața noastră curată Dumnezeu se va milostivi spre noi și neamul nostru cel întristat, disprețuit și împrăștiat pe fața pământului și vom simți din nou bucuria pascală și, împreună cu Hristos, vom trece prin toate și vom ieși biruitori.

De aceea, în acest ceas în care bucuria pascală ne inundă inimile, transmitem și noi tuturor cele mai alese urări de bine, sănătate și prosperitate, întâmpinându-vă pe toți cu salutul creștin bimilenar „Hristos a Înviat!”. ❀

*Părintele Dinu*

## PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 2-9 MAI 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 2.05	01 <sup>00</sup> -03 <sup>00</sup> 12 <sup>00</sup> -13 <sup>00</sup>	Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”
Luni 3.05	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Utrenia, Sfânta Liturghie – a doua zi de Paști
Mărti 4.05	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Utrenia, Sfânta Liturghie – a treia zi de Paști
Vineri 7.05	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Izvorul Tămăduirii (Sfântirea apei) – Utrenia, Sfânta Liturghie,
Duminică 9.05	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 2-a după Paști (a Sfântului Apostol Toma) Utrenia, Sfânta Liturghie



# „BUCURAȚI-VĂ!” NE SPUNE DOMNUL



După șapte săptămâni de post, ne aflăm împreună la cea importantă sărbătoare a creștinătății, Învierea Domnului, fără de care nădejdea noastră în mântuire este deșartă.

Tot cerul și pământul sunt acum pline de cântările noastre, împletite cu ale îngerilor, minunat vestind tuturor că Domnul a Înviat.

**B**ucuria noastră azi trebuie să fie mare, niciunul să nu lipsească de la slujba Învierii decât din motive binecuvântate. Mai important decât toate este să înțelegem adâncul acestei mari taine a creștinismului. Să pricepem însemnătatea Învierii în viața noastră, să ne-o împrapiem, să ne-o facem temelie a viețuirii noastre în această lume. Săptămânile Postului Mare au alcătuit trepte ale înduhovnicirii noastre, ale dezbrăcării de patimi și de nimicniciile lumii. Dar și ale pocăinței și ale venirii în sine. Ale regăsirii drumului înapoi spre Rai, drum invers celui urmat de protopărinții noștri Adam și Eva.

Am urcat, prin rugăciunile Sfântului Grigorie Palama spre Sfânta Cruce. Am luat Crucea cu noi, învățând de la Sfântul Ioan Scărarul că vom ieși la lumină urcând încet, răbdător, curajos și jertfitor pe treptele credinței, rugăciunii, ascezei și mai ales smereniei. Fără efort însă, fără clătănarea noastră din legăturile patimilor, ale păcatelor și ale slăbiciunii omenești, fără asemănarea în virtute și în lepădare de sine cu Sfânta Maria Egipteanca, să fim convingși că nu putem ajunge la unirea cu Hristos în Taina Sfintei Împărtășanii.

Ne-am îndulcit serile în acest post cu dumnezeiescul canonul al Sfântului Andrei Criteanul, care ne îndeamnă și el la cunoașterea și lepădarea de păcatele noastre, am chemat-o și pe Maica Domnului în acatistul Bunevestiri, amintindu-ne de începutul mântuirii oamenilor ce s-a făcut prin vestirea întrupării Domnului în pântecul Preasfintei Fecioare Maria.

Ne-am bucurat apoi cu Domnul de intrarea Sa regească în Ierusalim, de Florii, ca o pregustare a bucuriei Pascale, cea care ne deschide porțile veșniciei. Am înțeles apoi seara, la Denii, din Pilda smochinului neroditor, că suntem chemați să facem roade duhovnicești și să răspundem astfel menirii la care dintru început Domnul ne-a chemat.

Apoi în școala minunată a Deniilor am primit îndemnul să purtăm în această lume aprinse candelile credinței noastre, să fim noi înșine jertfă plăcută lui Dumnezeu. Miercuri ne-am întors iar la pocăință și am văzut că celui care se smerește, se pocăiește în fața Domnului, îndrăznește să ungă cu mir picioarele Domnului, îi sunt iertate păcatele, așa cum fiecare ne dorim. L-am văzut apoi pe Iuda vânzând ce avea mai de preț – și ce avem noi toți pe pământ și în cer mai



de preț, pe Domnul – pe umila sumă de 30 de arginți. Ne-am întrebat atunci dacă nu cumva și NOI ÎL vindem pe Hristos pe nimicurile acestei lumi...

Cina cea de Taină ne-a umplut deopotrivă de tristețe și de bucurie. Tristețe pentru trădarea și începutul Pătimirilor Mântuitorului, bucurie pentru darul Sfintei Împărtășanii ce ni s-a făcut nouă, oamenilor, până la sfârșitul veacurilor. Apoi Evanghelia ne-a oferit drumul parcurs de Mântuitorul din Grădina Ghetsimani până la Sfânta Cruce. Iar vineri seara, cerniți, L-am prohodit pe Domnul, gândindu-ne că și noi, fiecare dintre noi, cu păcatele noastre, L-am răstignit pe Domnul pe Cruce.

Iar astăzi ne bucurăm de Învierea Sa. Dacă am petrecut Postul Mare așa, în rugăciune și post, în slujbe în sfânta biserică, în milostenie și îndepărtarea de vocile de sirenenă ale rețelelor sociale și ale lumii în general, dacă ne-am adus și copiii la biserică și i-am făcut să trăiască frumos această perioadă, acum nu numai că bucuria noastră este deplină, dar am primit și întărire și lumină și mângâiere în acest răstimp al Postului Mare.

Ne-am „resetat” în bine, în adevăr și dumnezeire, în speranță și credință. Ne-am făcut de neclintit în fața pandemiei, a minciunii, a manipulării, a trădărilor de multe feluri.

SPER că nimeni nu a uitat cum am petrecut anul trecut Postul Mare și Învierea Domnului. Și că anul acesta TOȚI am depus toate eforturile ca să trăim duhovnicește această perioadă liturgică a anului bisericesc.

SPER că mulți dintre dumneavoastră au înțeles că în această lume mai marii vremii nu se înghesuie să facă bine oamenilor, să le slujească, așa cum Domnul Hristos S-a coborât și a făcut-o.

SPER că ați văzut că nimeni și nimic nu vă apără, nu vă salvează și nu este responsabil pentru voi. A trecut un an de minciuni, de slăbiciuni să le spunem, de

necunoaștere. De mii de ori adevăruți spusese cu tărie azi, mâine erau combătute cu putere.

DORESC ca nimeni să nu mai răspundă acestui comandament atât de puternic afirmat al FRICII. Gândiți, informați-vă, faceți ce este ÎNȚELEPT și sănătos pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră și nu mai acționați sub imperiul fricii. Un an de frică. Un an de predare. Un an de libertăți confiscate.

Priviți lumea, vedeți încotro se îndreaptă și împuterniciți-vă în curaj și credință. Învățați să spuneți și nu, să puneți întrebări și să vă luați viața în propriile mâini. Căci singuri sunteți responsabili. Ceilalți vor da vina pe „pierderi colaterale” ori de câte ori consecințele unor acțiuni sunt negative pentru noi.

Mai ales, ceea ce este crucial, SPER că ați învățat în acest an să fiți mai aproape de Dumnezeu. Căci El singur vă va apăra cu toată dragostea de cumplitele încercări de care avem parte. Cu El vom fi capabili să facem față marilor schimbări de care vom avea parte în continuare.

În Duminica Învierii, Domnul le-a întâmpinat pe mironosițe la mormânt cu cuvintele BUCURAȚI-VĂ! Ele erau întristate de moarte, plânse, îndurerate peste fire. Când nu mai era nicio lumină, iată că Domnul le spune „Bucurați-vă”. Să ne bucurăm și noi, mai ales în necazuri, căci alături de noi, în fiecare clipă, este Domnul care nu ne lasă să pierim. Să-L purtăm și noi în gând și inimă, să-L facem părtaș vieții noastre de familie. Să strigăm la El când suntem la capătul puterilor! Să fim, cu arme și bagaje, în Biserica Sa. Adică total.

Și așa, să spunem cu toată inima „HRISTOS A ÎNVIAT!”, nădăjduind că și noi vom reînvia când pare totul pierdut și că aici și dincolo Domnul ne va da pacea și viața veșnică. Amin! ❖

*Maria Buleu, teolog*